

ДОРОЖІНСЬКИЙ ДІОНІСІЙ (31. 07. 1866, м. Галич, нині Івано-Фр. обл. — 01. 07. 1930, с. Мізунь, нині Долин. р-ну Івано-Фр. обл.) — церковний діяч УГКЦ. Закін. Львів. академ. гімназію (1885), духовну семінарію у Відні. Студював філософію і теологію у Віден. університеті (д-р теології, 1903). У 1891 висвяч., признач. капеланом собору св. Юра у Львові. 1893–96 — катехит Терноп. учит. семінарії; 1896–1906 — проф. Львів. академ. гімназії; від 1906 — викладач пастир. богослов'я і спец. догматики Львів. університету; водночас 1906–22 — у 2-й нім. гімназії. Від 1920 — проф. канон. права Греко-катол. духов. семінарії. За сумісн. від 1928 — у Львів. богослов. академії. Один із засн. Богослов. наук. товариства, 1900–03 власним коштом видавав «Богословський вісник».

Основні праці

Начерк історії унії Руської Церкви з Римом. 1896; Етика. 1903; Празничні картини греко-католицької церкви. 1908; Про процеси по новому кодексі канонічного права. 1923; Огляд джерел орієнтального церковного права. 1930; усі — Львів.

Рекомендована література

1. Світильник істини: Джерела до історії Укр. Католич. Богослов. Академії у Львові: 1928, 1929, 1944. Торонто; Чикаго, 1973. Ч. 1;
2. Кость С., Крив'як Б. Дорожинський Діонісій // Укр. журналістика в іменах. Л., 1996. Вип. 3.

С. А. Кость, Б. Крив'як

Бібліографічний опис:

Дорожинський Діонісій / С. А. Кость, Б. Крив'як // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20964>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).